

หลักนิยมและแนวความคิดในการป้องกัน

และปราบปรามการก่อความไม่สงบ

ตอนที่ ๑ กล่าวนำ

๑.๑ ความมุ่งหมาย

บทที่ ๕ นี้ กล่าวถึงหลักนิยมและแนวความคิดโดยทั่วไปในการป้องกันและปราบปรามการก่อความไม่สงบ โดยการใช้อยุทธศาสตร์การพัฒนาและการป้องกันภายในเป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายพื้นฐาน การวางแผนและการจัดองค์กรในการป้องกัน (PREVENTION) และปราบปราม (DEFEAT) การก่อความไม่สงบ หลักนิยมและแนวความคิดต่างๆ นี้ใช้เป็นพื้นฐานเพื่อต่อสู้กับการก่อความไม่สงบแบบมุ่งเน้นมวลชนเป็นหลัก แต่อย่างไรก็ดี สามารถนำไปใช้ต่อสู้กับการก่อความไม่สงบแบบอื่นๆ ได้ โดยปรับปรุงให้สอดคล้องกับสถานการณ์นั้นๆ

๑.๒ กล่าวทั่วไป

๑.๒.๑ หลักนิยมพื้นฐาน

หลักนิยมพื้นฐานของยุทธศาสตร์ในการพัฒนาและป้องกันภายใน ก็คือการป้องกันไม่ให้เกิดการก่อความไม่สงบขยายตัวลุกลามจนถึงขั้นการเป็นภัยคุกคามที่มีอันตราย การป้องกันดังกล่าวสามารถกระทำได้โดยการป้องกันไม่ให้เกิดความไม่สงบ และการขจัดภัยคุกคามด้วยการแก้ไขสภาพแวดล้อมที่เป็นชนวนเหตุของการก่อความไม่สงบเสียตั้งแต่ต้น รวมทั้งเน้นการใช้วิธีการเพื่อลดระดับความรุนแรงเมื่อเกิดความไม่สงบขึ้นแล้วการดำเนินการดังกล่าวนี้ จะต้องเน้นการระดมสรรพกำลังจากประชาชนให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาและป้องกันภายในด้วย เพราะประชาชนเป็นฐานการสนับสนุนที่สำคัญของทั้งสองฝ่าย กล่าวคือ ทั้งฝ่ายรัฐบาลและขบวนการก่อความไม่สงบ ประชาชนเป็นเป้าหมายที่สำคัญยิ่งเปรียบประดุจ “ภูมิประเทศที่สำคัญยิ่ง” ในการรบตามแบบ กล่าวโดยสรุปได้ว่า การพัฒนาภายในและการป้องกัน ภายในนั้น เมื่อรวมกันแล้วก็คือ ยุทธศาสตร์โดยส่วนรวมของการป้องกันและปราบปรามการก่อความไม่สงบนั่นเอง

๑.๒.๒ การพัฒนาภายใน (INTERNAL DEVELOPMENT)

การพัฒนาภายใน คือการดำเนินการของประเทศเพื่อสร้างความเจริญเติบโต และดำรงไว้ซึ่งสถาบันที่มีความสำคัญยิ่งในการตอบสนองความต้องการ โดยส่วนรวมของประเทศทั้งในด้านการเมือง

เศรษฐกิจ การทหาร และสังคม โครงการพัฒนาต่าง ๆ หากมีการวางแผนและปรับปรุงอยู่เสมออย่างถี่ถ้วน รวมทั้งมีการโฆษณาประชาสัมพันธ์อย่างเหมาะสมแล้ว ก็จะสามารถสนองตอบและอำนวยความสะดวกให้แก่กลุ่มประชาชนส่วนใหญ่และสามารถกำจัดเงื่อนไขที่ขบวนการก่อความไม่สงบอาจนำไปขยายผลในการขยายฐานความไม่พอใจของประชาชนและชี้แนะให้ร่วมดำเนินการก่อความไม่สงบทั้งทางตรงและทางอ้อม

๑.๒.๓ การป้องกันภายใน (INTERNAL DEFENSE)

การป้องกันภายในคือ มาตรการอย่างเต็มขนาดที่รัฐบาลนำมาใช้เพื่อพิทักษ์และดำรงไว้ซึ่งความเป็นอิสระของสังคมของประเทศให้ปลอดภัยจากการบ่อนทำลายภาวะซึ่งไร้กฎหมายและการก่อความไม่สงบ การป้องกันภายในมีความมุ่งหมายหลักในการสร้างบรรยากาศให้เกิดความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยให้เกื้อกูลต่อการพัฒนาประเทศ ระดับความเข้มข้นของการใช้มาตรการป้องกันภายในนั้นขึ้นอยู่กับระดับความรุนแรงของการเคลื่อนไหวเพื่อก่อความไม่สงบ และขอบเขตของอิทธิพลที่ขบวนการก่อความไม่สงบมีอยู่ในสถานการณ์นั้น ๆ

ตอนที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาและป้องกันภายใน

๒.๑ แนวความคิด

๒.๑.๑ กล่าวทั่วไป

๒.๑.๑.๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาและป้องกันภายในนั้น ก็คือยุทธศาสตร์โดยส่วนรวมของการป้องกันและปราบปรามการก่อความไม่สงบนั่นเอง ยุทธศาสตร์การพัฒนาและป้องกันภายในเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ในการพัฒนา และการใช้พลังอำนาจแห่งชาติของรัฐบาลทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม จิตวิทยา และการทหาร รวมทั้งกำลังตำรวจและกำลังรักษาความปลอดภัยภายในอื่นๆ ในการป้องกันและปราบปรามการก่อความไม่สงบ

๒.๑.๑.๒ แนวความคิดตามยุทธศาสตร์นี้ก็คือ การดำเนินการตามโครงการป้องกันและการพัฒนา จะต้องกระทำควบคู่กันไป โดยปกติยุทธศาสตร์นี้มีวัตถุประสงค์หลักในการสร้างบรรยากาศให้เกิดความมั่นคงภายใน ในระดับที่เกื้อกูลต่อการสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ การเมือง และ สังคม โดยการกำหนดโครงการพัฒนาที่สมดุล มุ่งกระทำเพื่อให้เกิดผลกระทบทั้งต่อประชาชนและต่อ ขบวนการก่อความไม่สงบ

๒.๑.๒ ผลกระทบต่อประชาชน

๒.๑.๒.๑ การปรับปรุงสภาพแวดล้อมโดยการขจัดเงื่อนงำที่ก่อให้เกิดความไม่สงบ จะต้องกำหนดเป็นยุทธศาสตร์แห่งชาติ กำลังตำรวจและทหารอาจช่วยเสริมสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ประชาชน ในด้านการคุ้มครองและการรักษาความปลอดภัย โดยดำเนินการทางด้านเศรษฐกิจ สังคมจิตวิทยา และการเมืองอย่างเห็นผลควบคู่กันไป จึงจะทำให้สามารถสร้างบรรยากาศที่น่าพึงพอใจต่อประชาชน เป็นส่วนใหญ่ได้ โครงการพัฒนาต่าง ๆ จะต้องมุ่งเน้นเพื่อสนองตอบความต้องการของกลุ่มประชาชน ที่ล่อแหลมโดยเฉพาะ เพื่อขจัดความไม่พอใจในสภาพแวดล้อมที่เกิดขึ้น อย่างไรก็ตาม การพัฒนานั้น โดยธรรมชาติย่อมก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมจิตวิทยา ย่อมมีคนพอใจ และไม่พอใจจากผลของการเปลี่ยนแปลงได้ และอาจทำให้เป็นสาเหตุของการก่อความไม่สงบได้ทางหนึ่ง ดังนั้น การดำเนินการตามยุทธศาสตร์นี้ จะต้องกำหนดมาตรการรักษาสภาพแวดล้อมไว้ในระดับที่เกื้อกูล ให้การพัฒนาดำเนินการไปได้ด้วยความเรียบร้อย

๒.๑.๒.๒ การระดมสรรพกำลังจากประชาชนให้หันมาสนับสนุนรัฐบาลนั้น จะกระทำได้ ก็ต่อเมื่อประชาชนเห็นว่าสิ่งแวดล้อมนั้นปลอดภัย ปราศจากอิทธิพลของขบวนการก่อความไม่สงบ หากประชาชนเห็นว่ารัฐบาลยังให้ความคุ้มครองไม่ได้ก็ยากที่จะให้การสนับสนุนอย่างเต็มที่ หรืออาจมีความลังเลใจที่จะให้ความร่วมมือกับฝ่ายรัฐบาล

๒.๑.๒.๓ ทรัพยากรและขีดความสามารถที่มีอยู่มักจะไม่พอเพียงต่อการดำเนินการ เพื่อสนองตอบความต้องการของประชาชนได้ทั้งหมดในทันที ดังนั้น จึงจำเป็นต้องมีการวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างระมัดระวังและจัดลำดับความเร่งด่วนในการดำเนินการให้สอดคล้องกับทรัพยากรและขีดความสามารถที่มีอยู่

๒.๑.๒.๔ การระดมสรรพกำลังนั้น จำเป็นต้องจัดตั้งกลุ่มสังคมที่มีผลประโยชน์ร่วมกันขึ้น เพื่อทำงานร่วมกันให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ กระบวนการดังกล่าวคือการพัฒนาสถาบันให้เป็นที่พึง ในขั้นต้นของประชาชน โดยจัดตั้งองค์กรต่าง ๆ ในระดับชุมชน ซึ่งผูกพันโดยเฉพาะกับประชาชน ในท้องถิ่นนั้น ๆ การจัดกลุ่มต่าง ๆ ในระดับชุมชนท้องถิ่นนี้ จะเอื้ออำนวยต่อการสื่อความเข้าใจแบบ ๒ ทาง ระหว่างชุมชนกับรัฐบาลได้ดี และเป็นสิ่งจำเป็นต่อการระดมสรรพกำลังให้ประชาชนสนับสนุนวัตถุประสงค์ แห่งชาติ

- ในความรู้สึกโดยทั่วไปแล้ว การพัฒนาสถาบันจะเกี่ยวข้องกับการจัดตั้งสถาบันที่ยังไม่มีอยู่ให้เกิดขึ้นเพื่อสนองตอบความต้องการของชุมชน ปรับปรุง หรือเสริมสร้างสถาบันที่มีอยู่แล้วให้เข้มแข็ง รวมทั้งยุบเลิกสถาบันที่มีประโยชน์ไม่คุ้มค่าในทัศน ของส่วนรวมเสีย
- การจัดตั้งกลุ่มหรือองค์กรมีวัตถุประสงค์หลัก เพื่อให้ชุมชนนั้นมีส่วนร่วมในการพัฒนา และกำหนดเป้าหมายในการพัฒนาของประเทศ

- กิจกรรมของกลุ่มหรือองค์กรในระดับท้องถิ่น อาจได้รับการกระตุ้นหรือชี้นำจากหน่วยงานของภาครัฐบาลก็ได้
- การจัดตั้งองค์กรและกำหนดโครงการต่างๆ จะต้องดำเนินการในแต่ละระดับของการปกครองให้สอดคล้องกับการดำเนินการในระดับชุมชน การดำเนินการดังกล่าวเป็นการเชื่อมโยงสถาบันต่าง ๆ เข้าด้วยกันจากระดับต่ำสุดจนถึงระดับสูงสุด เป็นโครงสร้างพื้นฐานเพื่ออำนวยความสะดวกรัฐบาลในการนำ “รากเหง้า” (GRASS ROOTS) ของปัญหาไปกำหนดไว้ในโครงการระดับชาติ นอกจากนี้ การรวมตัวของประชาชนเป็นองค์กรต่างๆ จะช่วยให้ประชาชนสามารถร่วมมือกันทำงานเพื่อสนองตอบความต้องการของกลุ่มได้อย่างถูกต้อง
- การมี “สถาบัน” ต่าง ๆ ดังกล่าว จะก่อให้เกิดช่องทางการสื่อสารความเข้าใจระหว่างรัฐบาลไปยังชุมชนหรือจากชุมชนขึ้นไปยังรัฐบาล ซึ่งรัฐบาลสามารถใช้ช่องทางการสื่อสารความเข้าใจดังกล่าวนี้ เพื่อแทรกซึมอิทธิพลไปยังชุมชนและรับข้อเสนอแนะจากชุมชนได้ในทำนองเดียวกันเป็นการสื่อสารความเข้าใจ ๒ ทาง

หมายเหตุ ความต้องการของประชาชนไม่ใช่สิ่งที่ง่ายต่อการวินิจฉัยเคราะห์ การจัดตั้งหรือยุบเลิกสถาบันจะต้องเป็นที่ยอมรับของประชาชนในท้องถิ่น และขึ้นอยู่กับมโนคติของผู้นำในระดับท้องถิ่นนั้น ๆ

๒.๑.๓ ผลกระทบต่อฝ่ายก่อความไม่สงบ

๒.๑.๓.๑ การแยกขบวนการก่อความไม่สงบออกจากประชาชนทั้งร่างกายและจิตใจ

จะต้องกำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติด้วย ทั้งนี้เพื่อไม่ให้ขบวนการก่อความไม่สงบได้รับการสนับสนุนทั้งทางด้านกำลังพล สิ่งของและข่าวกรอง การปฏิบัติการจิตวิทยาเป็นส่วนสำคัญของการดำเนินการตามยุทธศาสตร์นี้

๒.๑.๓.๒ ข้อพิจารณาที่สำคัญของยุทธศาสตร์นี้ก็คือ การกำจัดส่วนการนำและองค์กรของฝ่ายก่อความไม่สงบหรือทำให้หมดประสิทธิภาพลง การโจมตีต่อส่วนที่เป็นศูนย์กลางการนำและการควบคุม จะทำให้โครงสร้างและความเป็นเอกภาพ (INFRASTRUCTURE) ต้องแตกกระจายลงเกิดความแตกแยก และทำลายองค์กรของฝ่ายก่อความไม่สงบลงได้ในที่สุด

๒.๑.๓.๓ ความสำคัญพื้นฐานของการกำหนดยุทธศาสตร์ชาติอีกประการหนึ่งก็คือ

การปราบปรามกำลังทางยุทธวิธีของขบวนการก่อความไม่สงบ ซึ่งสามารถดำเนินการได้ด้วยการดำรงความกดดันต่อกำลังดังกล่าวอย่างต่อเนื่อง โดยการปฏิบัติการทางยุทธวิธีและการปฏิบัติการในลักษณะตำรวจเพื่อสร้างความสูญเสีย ทำลายสิ่งอุปกรณ์และยุทธภัณฑ์ รวมทั้งทำลายขวัญ กำลังใจของฝ่ายก่อความไม่สงบ

๒.๑.๓.๔ การ ปจว. ในแผนยุทธศาสตร์ชาติไม่ควรจะกระทำมากเกินไป จนทำให้ส่วน การนำและองค์กรก่อความไม่สงบจะกบดานใต้ดินซึ่งสามารถจะโผล่ขึ้นมาได้ใหม่ในภายหลัง แต่การ ปฏิบัติจิตวิทยาจะต้องสร้างความสิ้นศรัทธาของประชาชนที่มีต่อส่วนการนำและองค์กรก่อความไม่สงบให้ มากที่สุด การดำเนินการจิตวิทยา หัวข้อโฆษณา และข่าวสารจะต้องมุ่งกระทำต่อฝ่ายก่อความไม่สงบ เป็นรายบุคคล และเปิดโอกาสให้ยอมมอบตัวอย่างมีเกียรติ หรือให้ปลีកตัวออกจากขบวนการก่อความ ไม่สงบ

๒.๒ ยุทธศาสตร์ในการพัฒนาและป้องกันภายใน (INTERNAL DEFENSE AND DEVELOPMENT STRATEGY)

ยุทธศาสตร์ในการพัฒนาและการป้องกันภายใน ตามแนวความคิดที่ได้กล่าวไว้แล้ว ในข้อ ๒.๑ นั้น อาจนำมาพิจารณากำหนดเป็นองค์ประกอบของยุทธศาสตร์ ซึ่งมีความสัมพันธ์กันได้ ๔ องค์ประกอบ คือ การพัฒนาที่สมดุลและยั่งยืน การรักษาความปลอดภัย การทำลายองค์กรก่อความไม่สงบ และการระดม สรรพกำลัง

๒.๒.๑ การพัฒนาที่สมดุลและยั่งยืน (BALANCED AND SUSTAINABLE DEVELOPMENT) เป็นแนวความคิดในการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ สังคมจิตวิทยา การเมือง และเทคโนโลยี อย่างสมดุล ไม่เน้นไปทางด้านใดด้านหนึ่งโดยเฉพาะ รวมถึงมีการผสมผสานไปกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และการใช้ ทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ในการพัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพการพัฒนาแบบนี้ จะไม่มุ่งเน้นการเจริญเติบโต ทางด้านเศรษฐกิจเพียงอย่างเดียว ซึ่งอาจก่อให้เกิดปัญหาที่เป็นเงื่อนไขในการชักนำไปสู่การก่อความ ไม่สงบได้ เช่น ปัญหาการเอารัดเอาเปรียบในสังคม ปัญหาช่องว่างระหว่างคนรวยกับคนจน ปัญหาสิ่งแวดล้อมเป็นพิษจากโรงงานอุตสาหกรรม ปัญหาการขาดแคลนทรัพยากรธรรมชาติ เช่น ป่าไม้ที่ถูกใช้ไปในการพัฒนา การกำหนดโครงการพัฒนาดังกล่าว ควรเปิดโอกาสให้กลุ่มต่าง ๆ ได้มีส่วนร่วม ในกิจกรรม เพื่อปลดปล่อยความสับสนไม่เข้าใจที่มักเกิดขึ้นจากผลของการพัฒนา เนื่องจาก ประชาชนเป็นผู้รับประโยชน์จากการพัฒนา รู้ถึงปัญหาและความต้องการของตนเป็นอย่างดี การร่วมมือ กันแก้ปัญหาดังกล่าวจะช่วยให้สังคมโดยส่วนรวมมีความเข้มแข็งไม่ล่อแหลม ก่อให้เกิดเงื่อนไขในการชักนำ ไปสู่การก่อความไม่สงบ การพิสูจน์ทราบปัญหาและการกำหนดมาตรการป้องกันและพัฒนา อย่างเนิ่น ๆ จะช่วยให้การพัฒนาง่ายขึ้น วิธีการนี้เป็นวิธีการแก้ปัญหการก่อความไม่สงบในระยะยาว

๒.๒.๒ การรักษาความปลอดภัย (SECURITY) การรักษาความปลอดภัย รวมถึงกิจกรรมทั้งหมด ที่กระทำเพื่อคุ้มครองประชาชนให้ปลอดภัยจากผู้ก่อความไม่สงบ และสร้างสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย ในการพัฒนาชาติ การรักษาความปลอดภัยประชาชนและแหล่งทรัพยากรของรัฐบาลเป็นส่วนประกอบ ที่สำคัญในการป้องกันและปราบปรามการก่อความไม่สงบ การคุ้มครองและการควบคุมประชาชน ให้ได้ผลนั้น สิ่งแรกที่จะต้องกระทำคือ การขีดขวางไม่ให้ผู้ก่อความไม่สงบสามารถเข้าถึง แหล่งทรัพยากรที่สำคัญที่สุด ซึ่งก็คือการสนับสนุนจากประชาชนนั่นเอง การรักษาความปลอดภัย

ที่พึงประสงค์นั้น ควรจะสร้างสภาพแวดล้อมที่ประชาชนสามารถรักษาความปลอดภัยด้วยตัวเองได้ โดยมีการสนับสนุนจากรัฐบาลน้อยที่สุด

๒.๒.๓ การทำลายองค์กรก่อความไม่สงบ (NEUTRALIZATION) เป็นกิจกรรมทางกฎหมายทั้งสิ้น ที่ใช้ในการรบกวนทำให้แตกแยกหรือทำลายองค์กรก่อความไม่สงบ การทำลายองค์กรก่อความไม่สงบนี้ เป็นการปฏิบัติที่แตกหัก ซึ่งเป็นหน้าที่ขององค์กรรักษาความปลอดภัยภายในต่าง ๆ ในการทำลายศรัทธา ทำลายการจัด และปราบปรามองค์กรก่อความไม่สงบ รวมทั้งการทำให้องค์กรนั้นหยุดชะงักลง เป้าหมายหลักก็คือ ส่วนการนำหรือส่วนควบคุมของขบวนการก่อความไม่สงบ การทำลายองค์กรก่อความไม่สงบมีอยู่หลายรูปแบบ ตั้งแต่การเปิดโปงสร้างความเสื่อมศรัทธาให้แก่ผู้นำขบวนการในขณะ ที่การก่อความไม่สงบยังมีความรุนแรงระดับต่ำด้วยการใช้ความรุนแรงทางการเมืองเพียงเล็กน้อย จับกุม และลงโทษการละเมิดกฎหมาย ไปจนถึงขั้นการใช้กำลังปราบปรามเมื่อขบวนการก่อความไม่สงบยกระดับ การดำเนินการที่รุนแรงขึ้น ความพยายามในการทำลายองค์กรก่อความไม่สงบนี้ควรดำเนินไปภายใต้ กฎหมาย และข้อกำหนดตามรัฐธรรมนูญที่ระบุไว้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องสิทธิและความรับผิดชอบ ตามกฎหมาย ดังนั้น กองกำลังรักษาความปลอดภัยจึงมีความจำเป็นที่จะต้องปฏิบัติตามกฎหมาย อยู่ตลอดเวลา ไม่ใช่เพื่อมนุษยธรรมอย่างเดียวกันเท่านั้น แต่เป็นสิ่งที่จำเป็นด้วย ถึงแม้จะมีข้อกำหนด หรือกฎหมาย ที่ให้อำนาจพิเศษไว้ก็ไม่ควรจะนำมาใช้ หากเห็นว่าฐานการสนับสนุนจากประชาชนเป็นสิ่ง จำเป็นที่จะใช้ ต่อต้านขบวนการก่อความไม่สงบ การพัฒนาที่สมดุลจะมีส่วนช่วยทำลายองค์กรก่อความไม่สงบได้ ในทางอ้อม ด้วยการตอบสนองข้อเรียกร้องอย่างเป็นธรรมให้แก่ประชาชนโดยส่วนรวม ไม่ให้ฝ่ายก่อความ ไม่สงบนำไปใช้เป็นเงื่อนไขในการขยายผล การขจัดเงื่อนไขความไม่เป็นธรรมดังกล่าว จะทำให้ประชาชน สิ้นศรัทธาในคำโฆษณาชวนเชื่อ และผู้นำของขบวนการก่อความไม่สงบ และทำให้การดำเนินการ เคลื่อนไหวเพื่อก่อความไม่สงบต้องหมดประสิทธิภาพลงในที่สุด

๒.๒.๔ การระดมสรรพกำลัง (MOBILIZATION)

การระดมสรรพกำลังมีวัตถุประสงค์เพื่อจัดตั้งและระดมประชาชนให้สนับสนุนฝ่ายรัฐบาล การระดมสรรพกำลังเป็นการจัดระบบกำลังคนและทรัพยากร เพื่อสนับสนุน โครงการพัฒนาและโครงการ ป้องกันภายใน การระดมสรรพกำลังหากบรรลุวัตถุประสงค์ ก็จะทำให้การใช้กำลังคนและทรัพยากรที่มีอยู่ เกิดประโยชน์สูงสุดต่อฝ่ายรัฐบาล และเป็นประโยชน์ต่อขบวนการก่อความไม่สงบน้อยที่สุด นอกจากนี้ ยังเป็นการเปิดโอกาสให้รัฐบาลในการส่งเสริมสถาบันต่าง ๆ ที่มีอยู่แล้ว และพัฒนาสถาบันขึ้นมาใหม่ เพื่อสนองตอบความต้องการของประชาชนและส่งเสริมความเป็นรัฐบาลที่ชอบธรรมของส่วนรวม ความสามารถของรัฐบาลในการระดมกำลังคนและวัตถุ และการปลุกเร้าประชาชนให้มีส่วนร่วม นั้น ขึ้นอยู่กับขีดความสามารถในการบริหารงานและการจัดการของรัฐบาล ประเทศที่กำลังพัฒนาจะต้อง พยายามปรับปรุงการบริหารงานและการจัดการไว้เป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินการพัฒนาและป้องกัน ภายในด้วย

ตอนที่ ๓ แนวทางในการปฏิบัติการ

๓.๑ กล่าวทั่วไป

แนวทางในการปฏิบัติการที่จะกล่าวต่อไปนี้ จะครอบคลุมถึงหลักการในการป้องกันและปราบปรามการก่อความไม่สงบ รวมทั้งแนวทางที่จะต้องนำมาพิจารณาในการกำหนดนโยบายและโครงการในการป้องกันและปราบปรามการก่อความไม่สงบ

๓.๒ หลักการในการป้องกันและปราบปรามการก่อความไม่สงบ

แม้ว่าสถานการณ์ในการก่อความไม่สงบของแต่ละประเทศจะมีลักษณะเฉพาะ แต่หลักการโดยทั่วไปในการป้องกันหรือทำให้การก่อความไม่สงบพ่ายแพ้จะคล้ายคลึงกัน หลักในการป้องกันและปราบปรามการก่อความไม่สงบที่จะกล่าวถึงต่อไปนี้ สามารถนำมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในแต่ละประเทศได้

๓.๒.๑ เอกภาพในการปฏิบัติ การป้องกันและปราบปรามการก่อความไม่สงบต้องการการประสานการปฏิบัติและการควบคุมแบบรวมการในทุกระดับ แนวทางในการจัดองค์การจะได้กล่าวถึงในตอนต่อไป

๓.๒.๒ การใช้ข่าวกรองให้มากที่สุด การข่าวกรองจะต้องใช้เป็นพื้นฐานสำหรับการปฏิบัติการทั้งปวงในการป้องกันและปราบปรามการก่อความไม่สงบเสมอ การรักษาความมั่นคงภายในจะต้องมีองค์กรที่พร้อม โดยเฉพาะในด้านการประเมินภัยคุกคามจากฝ่ายก่อความไม่สงบการแจ้งเตือนให้รัฐบาลรู้ล่วงหน้า การแทรกซึมเข้าไปในองค์กรฝ่ายก่อความไม่สงบ และช่วยทำลายให้องค์กรต้องหมดประสิทธิภาพลง รัฐบาลจะต้องพัฒนาและปรับปรุงขีดความสามารถในด้านการข่าวกรองให้แก่อำกำลังรักษาความมั่นคงภายในอย่างเหมาะสม

๓.๒.๓ การลดความรุนแรงให้เหลือน้อยที่สุด ถึงแม้ว่าฝ่ายก่อความไม่สงบอาจใช้วิธีการรุนแรง ฝ่ายรัฐบาลก็ไม่ควรใช้วิธีการรุนแรงตอบโต้ แต่ควรใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ลดความรุนแรงที่เกิดขึ้นให้เหลือน้อยที่สุด และรักษาไว้ซึ่งความสงบเรียบร้อยและกฎหมายให้มากที่สุด แต่ฝ่ายรัฐบาลก็อาจใช้วิธีการแตกหักเพื่อจำกัดขอบเขตความรุนแรงให้อยู่ในห้วงเวลาอันสั้นก็ได้หากสถานการณ์เอื้ออำนวยให้ หรืออาจดำเนินการอย่างระมัดระวัง ยอมให้ยืดเยื้อไปได้บ้างหากเห็นว่าจะเป็นการจำกัดความเข้มข้นหรือขอบเขตของความรุนแรง แต่อย่างไรก็ดีจะต้องยึดหลักการ “การใช้กำลังให้น้อยที่สุดเท่าที่จำเป็น” เป็นแนวทางเสมอ เพื่อลดความรุนแรงลงให้เหลือน้อยที่สุดควรดำเนินการดังนี้

๓.๒.๓.๑ การปฏิบัติการและการรณรงค์ ควรอยู่ในลักษณะให้ได้มาซึ่งการสนับสนุนจากประชาชน และส่งเสริมการปฏิบัติตามกฎหมายและนโยบาย

๓.๒.๓.๒ การจัดตั้งและสนับสนุนองค์กรที่เปิดโอกาสให้บุคคลหรือกลุ่มบุคคลได้รับการ

พัฒนา สามารถแสดงออกซึ่งความไม่พอใจได้โดยวิธีทางสันติ และให้เป็นเครื่องมือในการปฏิบัติการตามแผนงานการป้องกันและปราบปรามการก่อความไม่สงบ

๓.๒.๓.๓ การดำเนินการในลักษณะที่ให้ฝ่ายก่อความไม่สงบมีโอกาสในการประสาน

การปฏิบัติ และใช้วิธีการรุนแรงได้น้อยที่สุด

๓.๒.๓.๔ การใช้กำลังรักษาความมั่นคงที่มีวินัยและซื่อสัตย์อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อป้องกันไม่ให้อีกฝ่ายก่อความไม่สงบใช้วิธีการรุนแรง

๓.๒.๓.๕ หากใช้กำลังรักษาความมั่นคงหรือรักษาความปลอดภัยเข้าปราบปรามการก่อความไม่สงบแล้ว จะต้องใช้มาตรการควบคุมและการลงโทษอย่างยุติธรรมและสม่าเสมอ เพื่อเสริมสร้างความชอบธรรมให้แก่รัฐบาลและส่งเสริมการปฏิบัติการตามกฎหมายและนโยบายที่บังคับใช้

๓.๒.๓.๖ กำลังที่ไม่เกี่ยวข้องกับการรักษาความสงบเรียบร้อยและกฎหมายตามปกติ

ควรใช้ในการช่วยเหลือประชาชน เช่น การช่วยเหลือประชาชนโดยทหาร หรือใช้ในพื้นที่ซึ่งไม่เป็นเป้าหมายทางจิตวิทยาที่สำคัญ ทั้งนี้เพราะกำลังรักษาความปลอดภัยที่ปฏิบัติหน้าที่ในการรักษาความสงบเรียบร้อยและกฎหมายนั้นไม่ใช่เป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยตรง ดังนั้น การกระทำจึงอยู่ในสายตาหรือเป็นที่สนใจของประชาชนโดยทั่วไปอยู่เสมอ

๓.๒.๔ รัฐบาลที่มีประสิทธิภาพ นโยบาย แผนงาน และโครงการต่างๆของรัฐบาลนั้นจะมีประสิทธิผลเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับการบริหารงานอย่างเข้มแข็งของรัฐบาล ดังนั้น รัฐบาลจึงต้องจัดให้มีการฝึก การให้คำปรึกษาแนะนำ ติดตามผล และควบคุมอย่างเหมาะสมเพื่อให้ข้าราชการและองค์กรต่างๆ ได้ปฏิบัติและบริหารงานได้ตรงตามนโยบายที่กำหนด ในด้านกำลังรักษาความปลอดภัย นั้น ความซื่อสัตย์ มีวินัย และขยันขันแข็ง เป็นส่วนสำคัญประการหนึ่ง ในการปฏิบัติตามแผนงานการป้องกันและปราบปรามการก่อความไม่สงบ

๓.๓ ข้อควรพิจารณาในการปฏิบัติการ

นอกจากหลักในการป้องกันและปราบปรามการก่อความไม่สงบแล้ว แนวทางดังกล่าวต่อไปนี้สามารถนำมาเป็นพื้นฐานในการกำหนดนโยบายและโครงการในการป้องกันและปราบปรามการก่อความไม่สงบ

๓.๓.๑ยุทธศาสตร์ในการพัฒนาและป้องกันภายใน ควรจะเน้นในด้านการป้องกันไม่ให้เกิดการก่อความไม่สงบขยายขอบเขตถึงขั้นคุกคามต่อประเทศ ซึ่งต้องการทรัพยากรจำนวนมากเข้าปราบปราม

๓.๓.๒การป้องกันและปราบปรามการก่อความไม่สงบควรสนธิงานในด้านการรักษาความปลอดภัย การพัฒนาสังคม การเมืองและเศรษฐกิจเข้าด้วยกันในทุกระดับ

๓.๓.๓ การวางแผน การจัด และการควบคุมการปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามการก่อความไม่สงบ ควรดำเนินไปให้สอดคล้องกับการจัดในด้านการปกครองของประเทศ

๓.๓.๔ กิจกรรมในการดำเนินการ จะต้องกำหนดไว้ให้บรรลุเป้าหมายของการพัฒนาและป้องกันภายในที่กำหนดไว้โดยเฉพาะและเกิดประสิทธิผลสูง

๓.๓.๕ ควรกำหนดนโยบายในการลดระดับความรุนแรงของการก่อความไม่สงบไว้ ก่อนที่ความรุนแรงจะเกิดขึ้น โดยอาศัยหลักการทางกฎหมายทำให้มีผลบังคับใช้ และให้มีการโฆษณาประชาสัมพันธ์ ด้วย

๓.๓.๖ ข่ายงานด้านข่าวกรองเกี่ยวกับประชาชน ควรขยายให้ทั่วประเทศโดยใช้สายงานด้านตำรวจ ซึ่งจะทำให้มีโอกาสสำเร็จได้มากกว่า

๓.๓.๗ เป้าหมายในการปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามการก่อความไม่สงบที่แท้จริงคือ การทำลายองค์กรก่อความไม่สงบ ไม่ใช่การสร้างความสูญเสียให้เกิดขึ้นมากที่สุด

๓.๓.๘ โครงการพัฒนาจะต้องมีเป้าหมายที่จะสร้าง หรือปลูกฝังทัศนคติความเป็นชาตินิยมให้เกิดขึ้นในหมู่ประชาชน

๓.๓.๙ โครงการพัฒนาจะต้องพยายามให้เกิดขึ้นจากประชาชน ทั้งด้านความต้องการและความสามารถในการพัฒนาด้วยตนเอง

๓.๓.๑๐ รัฐบาลจะต้องแสดงให้เห็นว่าน่าเลื่อมใสกว่าฝ่ายก่อความไม่สงบ

๓.๓.๑๑ แนวคิดเกี่ยวกับการใช้กำลังให้น้อยที่สุด จะต้องนำไปใช้ในทุกสถานการณ์ที่มีความจำเป็นต้องใช้กำลัง

๓.๓.๑๒ โครงการด้านการประชาสัมพันธ์จะต้องจัดให้มีขึ้น เพื่อทำหน้าที่เสนอข่าวสารเกี่ยวกับโครงการต่างๆ ของรัฐบาลและความสำเร็จของโครงการเหล่านั้น

ตอนที่ ๔ แนวทางการวางแผน

๔.๑ กล่าวทั่วไป

๔.๑.๑ โครงการในการป้องกันหรือทำให้การก่อความไม่สงบพ่ายแพ้ นั้น จะใช้พื้นฐานมาจากยุทธศาสตร์ชาติ การวางแผนจะต้องรวมการเพื่อให้การพัฒนาเศรษฐกิจและความเจริญก้าวหน้า เป็นไปด้วยความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ การวางแผนควรสนธิแผนงานการพัฒนาและป้องกันต่าง ๆ ให้เป็นแผนเดียวกันโดยส่วนรวมให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ทั้งนี้เพราะโครงการหรือแผนงานต่าง ๆ มักจะส่งเสริมและสัมพันธ์กัน เช่น โครงการที่มุ่งเพื่อปรับปรุงสภาพแวดล้อมเพื่อขจัดเงื่อนไข ก็มีมีส่วนส่งเสริมการปราบปรามขบวนการก่อความไม่สงบด้วย เป็นต้น โครงการที่วางแผนในระดับชาติจะเป็นพื้นฐานของการ

ดำเนินการในระดับภูมิภาค (ภาค, จังหวัด, ท้องถิ่น) กิจกรรมต่าง ๆ ในการพัฒนาและป้องกันจะต้องสอดคล้องและมีส่วนร่วมให้บรรลุวัตถุประสงค์แห่งชาติ การวางแผนจะต้องสนธิและแบ่งมอบพื้นที่ปฏิบัติให้แก่หน่วยงานทั้งพลเรือนและทหาร

๔.๑.๒ แนวความคิดในการวางแผน

๔.๑.๒.๑ แผนการพัฒนาและป้องกันภายใน หรือแผนการป้องกันและปราบปรามการก่อความไม่สงบในระดับชาตินั้น รัฐบาลเป็นผู้จัดทำโดยกำหนดวัตถุประสงค์และแนวทางอย่างกว้างๆ ในด้านลำดับความเร่งด่วนของการปฏิบัติ ข้อจำกัดด้านงบประมาณและการแบ่งสรรทรัพยากร แผนควรครอบคลุมเป้าหมายทั้งระยะสั้นและระยะยาว และมีการทบทวนปรับปรุงตามระยะเวลาที่กำหนด แผนจะต้องให้แนวทางที่ละเอียดและเป็นที่ยอมรับได้อย่างพอเพียงต่อการที่หน่วยในระดับรองสามารถนำไปปฏิบัติได้ และสามารถใช้เป็นพื้นฐานในการวางแผนรองรับทั้งในระดับภาค จังหวัด และท้องถิ่น ส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐที่มีทรัพยากรและขีดความสามารถในการปฏิบัติตามแผนในระดับชาติ ควรวางแผนรองรับเพื่อสนับสนุนแผนงานดังกล่าว แผนรองรับต่าง ๆ นั้น ควรกำหนดโครงการโดยเฉพาะและระบุวิธีการดำเนินการแผนงานนั้น ๆ ไว้ด้วย

๔.๑.๒.๒ แผนในระดับชาติจะมีพื้นฐานมาจากวัตถุประสงค์แห่งชาติและจากการประมาณสถานการณ์การพัฒนาและป้องกันภายใน การประมาณสถานการณ์จะต้องพิจารณาภัยคุกคามจากการก่อความไม่สงบของกลุ่มประชาชนที่ล่อแหลมและสถานการณ์ปัจจุบัน แผนในระดับชาติจะต้องมีพื้นฐานมาจากการพิจารณาและประเมินค่าสภาพแวดล้อมในท้องถิ่น ทรัพยากรที่มี ความต้องการและความปรารถนาของประชาชนที่เป็นจริง (การประมาณสถานการณ์ อาจใช้แบบฟอร์ม ตาม ผนวก ก เป็นแนวทางได้)

๔.๑.๒.๓ แผนการป้องกันและปราบปรามการก่อความไม่สงบ ควรจัดทำในทุกระดับการปกครอง ตามลำดับความเร่งด่วนของประเทศโดยส่วนรวม ตามสภาพแวดล้อมของพื้นที่โดยเฉพาะ และสอดคล้องกับแผนในระดับที่สูงกว่า ข้าราชการของทุกหน่วยงานและส่วนราชการของรัฐในแต่ละระดับจะเป็นผู้เข้าร่วมในการจัดทำแผน โดยกำหนดแผนงานและโครงการต่างๆ ภายในพื้นที่รับผิดชอบ โดยลำดับ

๔.๑.๓ งานในการวางแผน

การผสมผสานกิจกรรมการพัฒนาและการป้องกันภายใน ให้เป็นยุทธศาสตร์เดียวกันเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์แห่งชาติเป็นสิ่งสำคัญมากงานที่สำคัญสำหรับการวางแผนอาจมีดังนี้

๔.๑.๓.๑ การกำหนดวัตถุประสงค์ที่เหมาะสม และจัดลำดับความเร่งด่วนให้สอดคล้อง

๔.๑.๓.๒ การตรวจสอบโครงสร้างของรัฐบาลเพื่อให้มั่นใจว่า มีกลไกอย่างเพียงพอและมีประสิทธิภาพต่อการดำเนินการตามแผนการพัฒนาและป้องกันภายใน

๔.๑.๓.๓ การประมาณค่าใช้จ่ายในการจัดหาและการปฏิบัติการ

๔.๑.๓.๔ การตรวจสอบอำนาจการเกณฑ์ตามกฎหมาย และวิธีการเพื่อให้มั่นใจว่า มีกำลังพลอย่างพอเพียง

๔.๑.๓.๕ การตรวจสอบความพอเพียงของกฎหมายที่มีอยู่ เพื่อใช้ในการคุ้มครองประชาชน และสามารถใช้ในการควบคุมในระดับที่ต้องการ

๔.๑.๔ การจัดเพื่อการวางแผน

ส่วนประกอบของการจัดองค์กรเพื่อการวางแผนนั้น ขึ้นอยู่กับระดับการระดมสรรพกำลัง ที่ต้องการ ในสถานการณ์ที่การก่อความไม่สงบเริ่มก่อตัวซ่อนเร้น โครงสร้างของรัฐที่มีอยู่ก็อาจจะเพียงพอ ต่อการวางแผนและประสานกิจกรรมพัฒนาและป้องกันภายใน แต่เมื่อขั้นตอนของการก่อความไม่สงบ ได้รู้หน้าไปแล้ว อาจมีความจำเป็นในการจัดตั้งศูนย์ประสานงาน เพื่อการป้องกันและปราบปราม การก่อความไม่สงบโดยเฉพาะ ทั้งในระดับชาติ และในระดับภูมิภาค ศูนย์ประสานงานดังกล่าว ไม่ได้จัดตั้งขึ้นเพื่อทดแทน หรือปฏิบัติงานแทนหน่วยงานปกติของรัฐ แต่จะเป็นจุดศูนย์รวมของการ วางแผนและการประสานการปฏิบัติในด้านการพัฒนาและป้องกันภายใน ตามที่จะกล่าวต่อไปในตอนที่ ๕

๔.๒ การวางแผนพัฒนาภายใน

๔.๒.๑ กล่าวทั่วไป

การวางแผนพัฒนาภายในเป็นส่วนหนึ่งของแผนการป้องกันและปราบปรามการก่อความไม่สงบ แผนพัฒนาภายในจะกำหนดโครงการเฉพาะในการปรับปรุงสภาพทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง เพื่อสร้างทัศนคติที่น่าพึงพอใจให้เกิดขึ้นในหมู่ประชาชน นอกจากนี้ แผนดังกล่าวจะกำหนดวัตถุประสงค์ ที่ต้องการ รวมทั้งนโยบายและยุทธศาสตร์ เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด

๔.๒.๒ วัตถุประสงค์ของการวางแผนพัฒนาภายในอาจมีดังนี้

๔.๒.๒.๑ การพิสูจน์ทราบเงื่อนไข ที่อาจเป็นชนวนเหตุของการขัดแย้งภายใน

๔.๒.๒.๒ การกำหนดวัตถุประสงค์และจัดลำดับความเร่งด่วน

๔.๒.๒.๓ การตรวจสอบทรัพยากรทางด้านเศรษฐกิจ สังคมจิตวิทยา และการเมือง ที่มีอยู่จริง รวมทั้งศักยภาพที่จะนำไปใช้เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการพัฒนาภายใน

๔.๒.๒.๔ การคัดเลือกวิธีการเพื่อระดมกำลังคนและทรัพยากร เพื่อให้บรรลุตาม วัตถุประสงค์

๔.๒.๒.๕ การกำหนดหลักการในการแบ่งสรรทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด

๔.๒.๒.๖ การจัดให้มีการฝึกในด้านเทคนิคการพัฒนา และการบริหารให้แก่ข้าราชการ ในทุกระดับ

๔.๒.๒.๓ เพื่อให้แน่ใจว่าการปฏิบัติตามแผนมีการประสานงานกัน และมีความสอดคล้อง
 ต้องกันในระหว่างหน่วยงานของรัฐต่างๆ และภาคเอกชน

๔.๒.๒.๔ เพื่อให้แน่ใจว่ามีการประสานงานกันเป็นอย่างดี ในการจัดให้มีการปลอดภัย
 อย่างพอเพียงต่อประชาชนและสภาพแวดล้อม เพื่อให้สามารถดำเนินการพัฒนาไปได้ตามแผนงาน
 ที่กำหนดไว้

๔.๒.๓ แนวความคิด

การวางแผนการพัฒนาภายในจะต้องมีการประสานและกำกับดูแลอย่างใกล้ชิด โดยองค์กร
 ในระดับชาติ องค์กรดังกล่าวนี้จะต้องพิจารณาจุดอ่อนและจุดแข็งของระบบวัฒนธรรมและเศรษฐกิจ
 ที่เป็นอยู่ และพยายามปรับปรุงสภาพเศรษฐกิจ โดยไม่ให้ระบบวัฒนธรรมเดิมถูกทำลายลง และเพื่อ
 ให้การวางแผนพัฒนาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ควรพิจารณาดำเนินการดังนี้

๔.๒.๓.๑ กระตุ้นให้ภาคเอกชนมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาประเทศ

๔.๒.๓.๒ ให้ธุรกิจเอกชนได้รับการแบ่งสรรทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด ในปริมาณที่
 เหมาะสมต่อการขยายความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจโดยส่วนรวม

๔.๒.๔ แผนงาน

ในสังคมที่มีการจัดระเบียบอย่างดี มักจะประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ในการพัฒนา
 ได้ง่ายกว่าสังคมอื่น ทั้งนี้เพราะประชาชนจะรวมตัวกันเพื่อสนับสนุนแผนงานในการปรับปรุงสภาพ
 แวดล้อม ทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม จิตวิทยาได้ดีกว่า โดยการดำเนินการผ่านองค์กร และสถาบันที่เขาจัดตั้งขึ้น
 ในการวางแผนและปฏิบัติตามแผนงานการพัฒนา รัฐบาลอาจจัดตั้ง กำกับดูแล และปฏิบัติกิจกรรมผ่านองค์กร
 เพื่อระดมประชาชนให้เข้ามามีส่วนร่วมตามแผนงานได้ กิจกรรมและองค์กร ที่อาจจัดตั้งมีดังนี้

๔.๒.๔.๑ ด้านการเมือง

- การจัดตั้งกลุ่มเพื่อแก้ปัญหา
- การจัดตั้งกลไกในการออกเสียงลงความเห็น
- การจัดตั้งพรรคการเมือง
- การออกกฎหมายเพื่อสนับสนุนวัตถุประสงค์แห่งชาติ
- การขยายฐานการเมืองผ่านโครงการด้านการศึกษา และ สาธารณสุข

๔.๒.๔.๒ ด้านสังคม

- โครงการสาธารณสุข
- โครงการและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการศึกษาสาธารณะ

- โครงการฝึกพิเศษ
- สื่อข่าวสาร
- การบริการ
- องค์กรประชาชน
- โครงการป้องกันอาชญากรรม
- โครงการเยาวชน
- โครงการพักผ่อนหย่อนใจ
- โครงการชุมชนสัมพันธ์

๔.๒.๔.๓ ด้านจิตวิทยา

- โครงการฝึกและปลูกฝังอุดมการณ์
- โครงการข่าวสาร
- การรณรงค์ด้วยแผ่นภาพ
- การบริการภาพยนตร์และการบันเทิง
- การประกวดและจัดงานพิธีต่างๆ
- เพื่อให้ประชาชนมารวมตัวรับการปฐมนิเทศเพื่อเริ่ม โครงการพัฒนาต่างๆ

๔.๒.๔.๔ ด้านเศรษฐกิจ

- การตั้งธนาคารเพื่อการพัฒนา
- การตั้งบริษัทพัฒนาอุตสาหกรรม
- การเคหะ
- การชลประทาน
- การสรรพากร
- การพัฒนาที่ดิน
- การไฟฟ้า
- การขนส่ง
- การแจกจ่ายอาหาร

- การแพทย์
- โครงการฝึกทางเทคนิคและวิชาชีพ

๔.๒.๕ ปัจจัยการพัฒนาอื่น ๆ

มาตรการอื่น ๆ ในการวางแผนพัฒนาภายในอาจมีดังนี้

๔.๒.๕.๑ การเรียนรู้ในเรื่องความต้องการ ความคาดหวังและเป้าหมายของประชาชน และการตอบสนองของรัฐที่เหมาะสม

๔.๒.๕.๒ การตระหนักถึงความสัมพันธ์ที่เหมาะสม ระหว่างองค์กรของรัฐกับเอกชน

๔.๒.๕.๓ การวางแผนในลักษณะที่อ่อนตัวพร้อมจะให้บุคคล องค์กร และกลุ่มในภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนา

๔.๒.๕.๔ การพิจารณาผลกระทบของกิจกรรมในด้านการป้องกันภายในที่มีต่อการพัฒนา

๔.๒.๕.๕ การประสานแผนการป้องกันภายในและแผนพัฒนาภายใน ให้เป็นแผนงานพัฒนาประเทศโดยรวม

๔.๒.๕.๖ การแบ่งขั้นตอนของการพัฒนา เพื่อให้มั่นใจได้ว่าการประสานการปฏิบัติเข้ากับกำลังคนและวัสดุอย่างเหมาะสม ตัวอย่างเช่น กำลังคนจะต้องจัดหาและฝึกก่อนเริ่มต้นปฏิบัติงาน เป็นต้น

๔.๓ การวางแผนป้องกันภายใน

๔.๓.๑ กล่าวทั่วไป

การวางแผนป้องกันภายในใช้พื้นฐานมาจากภัยคุกคามที่เกิดขึ้น สภาพแวดล้อมในการปฏิบัติการ วัตถุประสงค์แห่งชาติรวมทั้งการจัดความต้องการและแผนอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง การวางแผนในทุกระดับจะต้องมีการประสานงานอย่างใกล้ชิดระหว่างทหารและพลเรือน

๔.๓.๒ วัตถุประสงค์

การวางแผนป้องกันภายใน มีวัตถุประสงค์ในการใช้ทรัพยากรในการป้องกันซึ่งได้แก่ กำลังทหาร กำลังกึ่งทหาร และกำลังตำรวจ ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด เพื่อสนับสนุนแผนงานทางการป้องกันภายในและการพัฒนาภายใน ซึ่งแผนในระดับชาติจะกำหนดแนวทางเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในระยะยาว ส่วนแผนในระดับที่ต่ำลงมาจะมุ่งเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ระยะสั้น

๔.๓.๓ แนวความคิด

ก่อนและระหว่างการก่อความไม่สงบ ซึ่งอยู่ในขั้นที่ ๑ (เริ่มก่อตัวและซ่อนเร้น) การวางแผนป้องกันภายในจะเน้นในด้านการพัฒนาขีดความสามารถของกำลังรักษาความปลอดภัย และสนับสนุนงานด้านการพัฒนาภายใน แต่เมื่อการก่อความไม่สงบอยู่ในขั้น ๒ (สงครามกองโจร) และขั้น ๓ (สงครามขบวนการ) แล้วการวางแผนป้องกันภายในจะเน้นในด้านการสร้างความปลอดภัยให้แก่ประชาชน รวมทั้งการทำลายขบวนการก่อความไม่สงบ การวางแผนป้องกันภายในควรมีลักษณะดังนี้

๔.๓.๓.๑ ตอบสนองตามลำดับความเร่งด่วนที่ได้กำหนดไว้ในระดับชาติ ในด้านการจัดสรรทรัพยากร และจะต้องประสานกับการวางแผนเพื่อพัฒนาภายในอย่างใกล้ชิด

๔.๓.๓.๒ จัดให้มีโครงสร้างขององค์กรและระบบการติดต่อสื่อสาร ซึ่งจะอำนวยความสะดวกในด้านการประสานงานและการปฏิบัติตามแผนทุกแผน

๔.๓.๓.๓ คาดการณ์ในกิจกรรมการก่อความไม่สงบล่วงหน้า และพร้อมที่จะเผชิญกิจกรรมดังกล่าวในเชิงรุกเพื่อให้ได้เปรียบในความริเริ่ม

๔.๓.๓.๔ พยายามป้องกันไม่ให้ความรุนแรงขยายระดับสูงขึ้น

๔.๓.๓.๕ ระดมกำลังประชาชนให้เข้าร่วมในการป้องกันตนเอง แสวงประโยชน์จากขีดความสามารถพิเศษของประชาชน กำลังกึ่งทหารและกำลังอื่นๆ

๔.๓.๔ ปัจจัยอื่น ๆ ในการวางแผนป้องกันภายใน ควรระลึกถึงปัจจัยต่างๆ ดังนี้

๔.๓.๔.๑ การปฏิบัติการป้องกันภายใน ควรเน้นการควบคุมพื้นที่ตามลำดับความเร่งด่วน

๔.๓.๔.๒ การจัดสรรแบ่งหน่วยงานกำหนดความรับผิดชอบและสายการสั่งการไว้โดยแน่ชัด พื้นที่รับผิดชอบจะต้องกำหนดไว้โดยแน่ชัดเช่นเดียวกัน

๔.๓.๔.๓ แผนควรครอบคลุมการฝึกกำลังป้องกันภายในทุกประเภท รวมทั้งฝ่ายอำนวยการประสานงาน

๔.๓.๔.๔ วัตถุประสงค์ของการป้องกันภายใน ต้องไม่จำกัดเฉพาะการทำลายองค์กรก่อความไม่สงบเท่านั้น แต่ควรเน้นให้ได้มาซึ่งการสนับสนุนจากประชาชนและดำรงเอาไว้ด้วย

๔.๓.๔.๕ การใช้อำนาจกำลังรบจะต้องอยู่ในลักษณะการลดขอบเขตความรุนแรง และช่วงเวลาของการก่อความไม่สงบโดยส่วนรวม การใช้อำนาจกำลังรบจะต้องใช้อย่างระมัดระวังเพื่อลดการสูญเสียบุคคลที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับการสู้รบให้น้อยที่สุด จะต้องยึดหลักการ “การใช้กำลังให้น้อยที่สุดเท่าที่จำเป็น” เป็นแนวทาง

๔.๓.๔.๖ ผู้บังคับหน่วยจะต้องพิจารณาผลกระทบทางจิตวิทยาต่อการปฏิบัติการทางทหารเสมอ จะต้องไม่หวังผลจากการปฏิบัติการทางยุทธวิธีชั่วขณะ ที่มีผลกระทบต่อวัตถุประสงค์ทางการเมืองในระยะยาวที่สำคัญ

๔.๓.๔.๗ การปฏิบัติการจะต้องให้ความสนใจปัจจัยทางการเมือง ทางเศรษฐกิจ สังคม และจิตวิทยาควบคู่กับปัจจัยทางทหาร การประมาณการจะต้องใช้พื้นฐานการวิเคราะห์พื้นที่ปฏิบัติการอย่างละเอียดเสมอ

๔.๓.๔.๘ ฝ่ายอำนวยการจะต้องคาดคิดถึงปัจจัยเวลาล่วงหน้าในการอนุมัติแผนของหน่วย ให้มีเวลาพอเพียงต่อการดำเนินการวิธีไปให้หน่วยเหนือ หน่วยรอง และหน่วยข้างเคียง

๔.๓.๔.๙ หากสถานการณ์ทางยุทธวิธีเกื้อกูล หน่วยสนับสนุนการรบและทางการช่วยรบ (เช่น หน่วยทหารช่าง หน่วยแพทย์ หน่วยสื่อสาร และหน่วยข่าวกรองทางทหาร) ควรนำไปสนับสนุนการพัฒนาภายในให้มากที่สุด

๔.๓.๔.๑๐ แผนการปฏิบัติการทางทหารทั้งหมดควรพิจารณาบทบาทและขีดความสามารถของตำรวจ กำลังรักษาความปลอดภัยภายใน และกำลังกึ่งทหารมาใช้ปฏิบัติตามแผนด้วย

๔.๓.๔.๑๑ การปฏิบัติการทางยุทธวิธีจะต้องเน้นที่ตัวข้าศึกและฐานที่มั่น แต่จะต้องพิจารณาการดำเนินการพัฒนาภายในประกอบด้วย

๔.๓.๔.๑๒ แผนการสนับสนุนด้านการช่วยรบ จะต้องเตรียมไว้สำหรับทั้งการปฏิบัติการปกติ และการปฏิบัติการฉุกเฉิน

๔.๓.๔.๑๓ แผนเผชิญเหตุจะต้องจัดเตรียมกำลังทหารเพิ่มเติมให้แก่หน่วยรองเมื่อมีความจำเป็น

๔.๔ แผนทางทหาร

๔.๔.๑ กล่าวทั่วไป

แผนทางทหารที่จะกล่าวต่อไปนี้ เน้นในด้านการวางแผนของกองทัพบก แต่อย่างไรก็ดีหลักการต่าง ๆ สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับกำลังรักษาความปลอดภัยอื่น ๆ ได้ แผนทางทหารที่จะรองรับแผนการพัฒนาและป้องกันภายใน หรือแผนการป้องกันและปราบปรามการก่อความไม่สงบโดยส่วนรวมนั้น ควรให้สายงานกลาโหมเป็นผู้จัดทำ แผนควรครอบคลุมผนวกสำหรับแต่ละเหล่าทัพ และบรรจุข้อมูลแผนงานสำหรับการใช้หน่วยกึ่งทหารและกำลังป้องกันตนเองต่าง ๆ เอาไว้ด้วย (แบบฟอร์มคูผนวก ข) สำหรับแผนในระดับกองทัพบกก็คือแผนการปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามการก่อความไม่สงบของกองทัพบกนั่นเอง แผนควรครอบคลุมทรัพยากรที่จะใช้ตามแผน หากจัดทำแผนในรูปผนวกประกอบแผนทางทหารโดยส่วนรวมแล้ว ควรพิจารณาในเรื่องการส่งกำลังบำรุงรวมไว้ในแต่ละอนุผนวกด้วย ผนวกควรมีอนุผนวกสำหรับการปฏิบัติการดังนี้

๔.๔.๑.๑ การข่าวกรอง (INTELLIGENCE)

๔.๔.๑.๒ การปฏิบัติการจิตวิทยาและประชาสัมพันธ์ (PSYCHOLOGICAL AND PUBLIC RELATION OPERATIONS)

๔.๔.๑.๓ กิจการพลเรือน (CIVIL AFFAIRS)

๔.๔.๑.๔ การพิทักษ์ประชาชนและทรัพยากร (POPULACE AND RESOURCES CONTROL)

๔.๔.๑.๕ การปฏิบัติการทางยุทธวิธี (TACTICAL OPERATIONS)

๔.๔.๑.๖ การช่วยเหลือแนะนำ (ADVISORY ASSISTANCE)

๔.๔.๒ การข่าวกรอง

แผนด้านข่าวกรองควรครอบคลุมเครื่องมือข่าวกรองที่มีอยู่ รวมทั้งแนวทางที่จำเป็นต่อการรวบรวมการ ดำเนินกรรมวิธี และการกระจายข่าวสารและข่าวกรองในเรื่องของฝ่ายก่อความไม่สงบ ลมฟ้าอากาศ ภูมิประเทศ และประชาชน นอกจากนี้แล้ว ยังควรครอบคลุมแนวทางในด้านกิจกรรม การต่อต้านข่าวกรองเพื่อลดการจารกรรม การบ่อนทำลาย และการก่อวินาศกรรมจากฝ่ายก่อความไม่สงบ ให้เหลือน้อยที่สุด รวมทั้งกำหนดความต้องการด้านข่าวกรอง และข่าวสารสำหรับการปฏิบัติการจิตวิทยา กิจการพลเรือน และการเฟื่องฟู รวมทั้งสนับสนุนในด้านการรักษาความปลอดภัยทางการสื่อสาร (รปภ.ส.)

๔.๑.๓ การปฏิบัติการจิตวิทยา และประชาสัมพันธ์

แผนการ ปจว. ควรระบุภารกิจ วัตถุประสงค์ บทบาท และเครื่องมือ ปจว. ทางทหาร ที่ต้องการมีการแบ่งประเภทเป้าหมายผู้ฟังและกำหนดหัวข้อโฆษณา โดยอาศัยพื้นฐานการจัดทำจากแผน และวัตถุประสงค์ของการ ปจว. ในระดับชาติ แผนการประชาสัมพันธ์ควรจะเน้นการสร้างคามเข้าใจ อันดีระหว่างหน่วยทหารและกลุ่มประชาชนในพื้นที่ปฏิบัติการ เพื่อให้เกิดความร่วมมือต่อเจ้าหน้าที่ในการ ปฏิบัติงาน

๔.๔.๔ กิจการพลเรือน

แผนกิจการพลเรือนระบุความสัมพันธ์ระหว่างทหาร ข้าราชการพลเรือน และประชาชน กิจการพลเรือนช่วยให้ผู้บังคับหน่วยสามารถดำเนินการให้เป็นไปตามข้อผูกพันทางด้านกฎหมายและขวัญกำลังใจต่อบุคคลหรือองค์กรที่มีใช้ทหาร กิจการพลเรือนนับว่าเป็นสิ่งสำคัญยิ่งเพราะการปฏิบัติการป้องกัน และปราบปรามการก่อความไม่สงบนั้น จะต้องมีกระดมสรรพกำลังจากทุกฝ่ายให้ร่วมมือกันแก้ปัญหา รวมทั้งฐานการสนับสนุนจากประชาชนเป็นสิ่งที่จำเป็นยิ่ง ดังนั้น แผนงานหรือโครงการด้านกิจการพลเรือน จึงควรเน้นในด้านการให้ความช่วยเหลือเจ้าหน้าที่พลเรือน และช่วยจัดตั้งและกระตุ้นให้ประชาชนสนับสนุน การดำเนินการตามโครงการพัฒนาและป้องกันภายใน

๔.๔.๕ การพิทักษ์ประชาชนและทรัพยากร

แผนการพิทักษ์ประชาชนและทรัพยากร กำหนดการใช้แหล่งทรัพยากร และการกำหนดมาตรการต่าง ๆ ที่จำเป็นในการรักษาไว้ซึ่งกฎหมายและความสงบเรียบร้อยครอบคลุมข่าวสารในรายละเอียดเกี่ยวกับการสนับสนุนการปฏิบัติในการคุ้มครองเส้นทางคมนาคม การตัดความสัมพันธ์ระหว่างฝ่ายก่อนความไม่สงบกับประชาชน การนิรโทษกรรมและการดำรงชีวิตใหม่ การบังคับใช้กฎหมาย และการปฏิบัติกรตามแนวชายแดน

๔.๔.๖ การปฏิบัติการทางยุทธวิธี

การปฏิบัติการทางยุทธวิธีกำหนดแนวคิดในการจัด การประกอบกำลัง การฝึก และการอำนวยความสะดวกต่อกำลังรักษาความปลอดภัยในการปฏิบัติการทางยุทธวิธี วัตถุประสงค์ของการปฏิบัติการทางยุทธวิธีก็คือ การทำลายกำลังของฝ่ายก่อนความไม่สงบและฐานที่มั่น รวมทั้งการสร้างสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยให้สามารถดำเนินการพัฒนาไปได้อย่างต่อเนื่อง การวางแผนปฏิบัติการทางยุทธวิธี ควรพิจารณาถึงผลกระทบที่มีต่อการปฏิบัติการทางทหารอื่น ๆ และการดำเนินการของฝ่ายพลเรือน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการพัฒนาและป้องกันโดยรวม

๔.๔.๗ การช่วยเหลือแนะนำ

แผนการช่วยเหลือแนะนำควรครอบคลุมกิจกรรมต่าง ๆ ของกองทัพก ในการฝึกและสนับสนุนกำลังป้องกันตนเองและหน่วยกึ่งทหารอื่น ๆ ซึ่งสามารถระดมสรรพกำลังมาสนับสนุนการป้องกันและปราบปรามการก่อความไม่สงบ นอกจากนี้ ยังครอบคลุมในเรื่องการแนะนำและช่วยเหลือหน่วยงานของรัฐอื่น ๆ รวมทั้งข้าราชการพลเรือนในท้องถิ่นอีกด้วย

๔.๔.๘ ผนวกในการปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามการก่อความไม่สงบของกองทัพกทุกระดับควรมีลักษณะดังนี้

๔.๔.๘.๑ ระบุวัตถุประสงค์อย่างชัดเจน

๔.๔.๘.๒ ใช้พื้นฐานมาจากการพิจารณาและประเมินค่าทรัพยากรที่มีอยู่ทั้งบุคคลและวัสดุ

๔.๔.๘.๓ พิจารณาปัจจัยทางสังคม วัฒนธรรม การเมือง และจิตวิทยาในด้านการส่งเสริมหรือขัดขวางการดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ทางทหาร

๔.๔.๘.๔ เลือกหนทางปฏิบัติที่ส่งเสริมปัจจัยทางเศรษฐกิจ การเมือง การทหาร และสังคมอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการทางยุทธวิธี

ตอนที่ ๕ แนวทางในการจัดองค์กร

๕.๑ กล่าวทั่วไป

แนวทางในการจัดองค์กรเพื่อประสาน วางแผน และดำเนินกิจกรรมในการป้องกันและปราบปรามการก่อความไม่สงบที่จะกล่าวต่อไปนี้เป็นเพียงตัวอย่างการจัดองค์กรในระดับชาติและในระดับภูมิภาค เพื่อแสดงให้เห็นหลักการในการรวมการและประสานการปฏิบัติในระดับต่าง ๆ ที่กล่าวแล้วเท่านั้น

รูป ๕ - ๑ รูปแบบการจัดองค์กรเพื่อการวางแผนและประสานงานในระดับชาติ

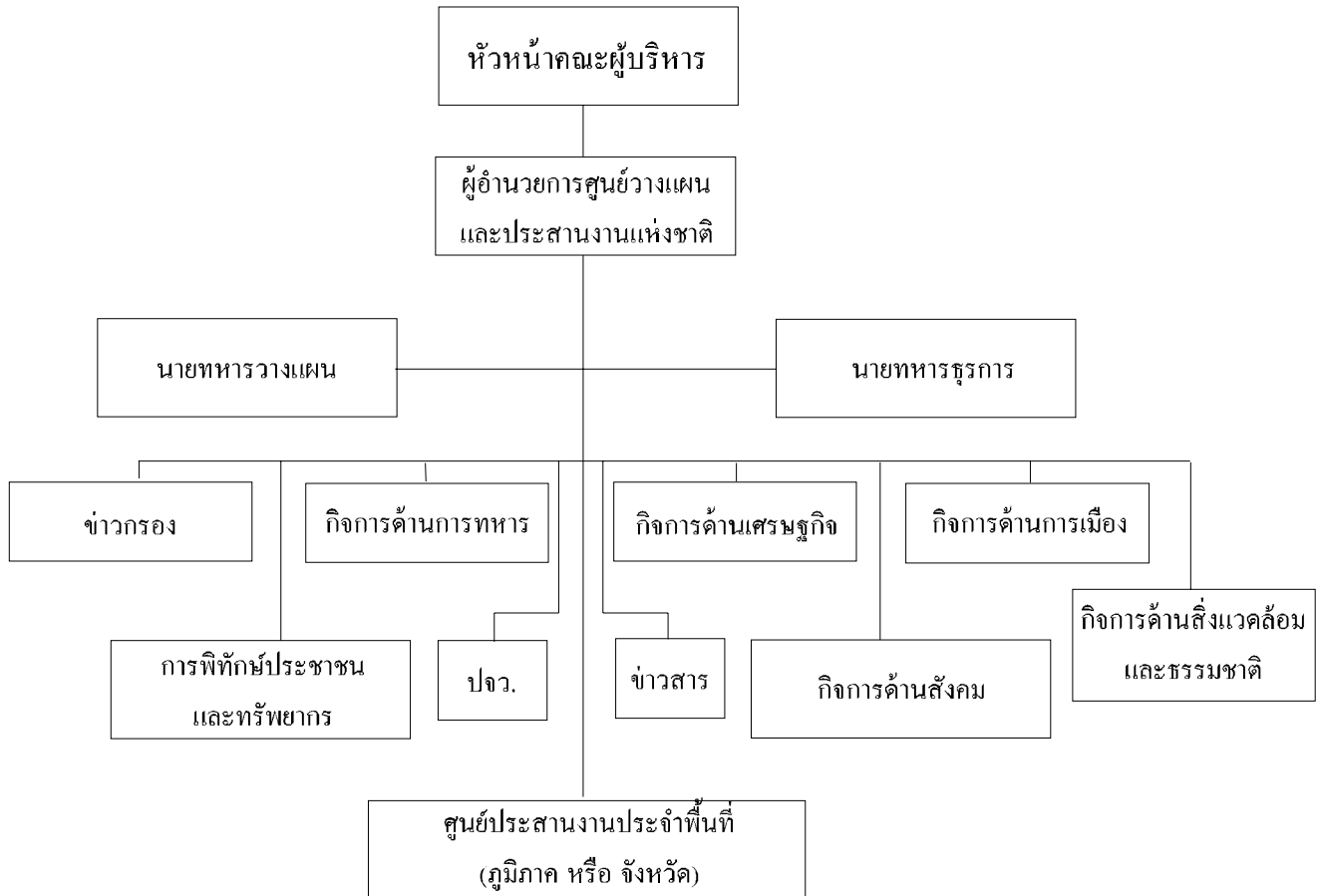
๕.๒ แนวความคิดในการจัดองค์กร

๕.๒.๑ องค์กรควรมีโครงสร้างและกำหนดอำนาจหน้าที่ให้สามารถประสาน และอำนวยความสะดวกของหน่วยงานของรัฐที่มีอยู่แล้วในการป้องกันและปราบปรามการก่อความไม่สงบ แต่จะต้องไม่ก้าวก่ายการปฏิบัติงานโดยปกติประจำวันของหน่วยงานนั้น ๆ

๕.๒.๒ โครงสร้างการจัดอาจเปลี่ยนไปตามสภาพแวดล้อมโดยเฉพาะที่เกิดขึ้น โครงสร้างควรสอดคล้องกับองค์กรทางด้านปกครองของประเทศที่มีอยู่แล้ว และโครงสร้างควรอ่อนตัวสามารถอำนวยความสะดวกแบบรวมการ และเกื้อกูลต่อการปฏิบัติกิจกรรมในการป้องกันและปราบปรามการก่อความไม่สงบแบบแยกการ

๕.๓ การจัดองค์กรในระดับชาติ

องค์กรสำหรับการป้องกันและปราบปรามการก่อความไม่สงบในระดับชาติ จะเกี่ยวข้องกับการวางแผนและประสานแผนงาน หรือโครงการต่าง ๆ ส่วนประกอบหลักขององค์กรจะสอดคล้องกับส่วนราชการ และหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับปัญหาในด้านการพัฒนาและป้องกันภายใน รูป ๕ - ๑ เป็นรูปแบบการจัดองค์กรเพื่อการวางแผนและประสานงานแบบหนึ่ง ซึ่งอาจจัดตั้งขึ้นในระดับชาติ

๕.๓.๑ สำนักงานวางแผน

สำนักงานวางแผนรับผิดชอบในการวางแผนป้องกันและปราบปรามการก่อความไม่สงบระยะยาว แผนต่าง ๆ นี้จะเป็นพื้นฐานในการกำหนดอำนาจหน้าที่ ความรับผิดชอบ วัตถุประสงค์ และการจัดสรรทรัพยากรในการพัฒนาและป้องกัน

๕.๓.๒ สำนักงานกิจการด้านสังคม การเมือง เศรษฐกิจ ข่าวสาร และ ปจว.

สำนักงานเหล่านี้จัดแยกไว้โดยเฉพาะ ประกอบด้วยผู้แทนจากส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐในด้านต่าง ๆ เพื่อพัฒนาแนวความคิดและนโยบายในการปฏิบัติในสายงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อประกอบในแผนโดยส่วนรวม

๕.๓.๓ สำนักงานพิทักษ์ประชาชนและทรัพยากร

สำนักงานนี้มีหน้าที่ในการพัฒนาแผนงานหรือโครงการ แนวความคิด และแผนจัดทำแนวทางการปฏิบัติโดยทั่วไปสำหรับกำลังต่าง ๆ ที่มีหน้าที่ในการรักษาความปลอดภัย สำนักงานนี้จะประกอบด้วยผู้แทนจากส่วนราชการของรัฐ ที่รับผิดชอบทางด้านการรักษากฎหมาย และกระบวนการยุติธรรมเป็นหลัก

๕.๓.๔ สำนักงานข่าวกรอง

สำนักงานข่าวกรองมีหน้าที่พัฒนาแนวความคิด กำหนดแผนงานหรือโครงการและวางแผน รวมทั้งกำหนดแนวทางโดยทั่วไปในด้านการข่าวกรองที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงของประเทศ นอกจากนี้ยังมีหน้าที่ในการประสานในด้านการผลิตข่าวกรองและพิจารณาความเกี่ยวข้อง ประเมินค่า ความสำเร็จ และกระจายข่าวกรอง สำนักงานนี้ประกอบด้วยผู้แทนจากหน่วยงานข่าวกรองต่าง ๆ รวมทั้งสายงานด้านการข่าวกรองของตำรวจและทหาร

๕.๓.๕ สำนักงานกิจการด้านการทหาร

สำนักงานนี้มีหน้าที่ในการจัดทำและประสานแผนโดยส่วนรวมอย่างกว้าง ๆ ในด้านการระดมสรรพกำลัง การแบ่งมอบกำลังทหารและกำลังกึ่งทหาร

๕.๔ การจัดองค์กรในระดับภูมิภาค

ในระดับภาค จังหวัด และท้องถิ่น อาจจัดตั้งศูนย์ประสานงานประจำพื้นที่ (AREA COORDINATION CENTER) ขึ้นในลักษณะกองบัญชาการผสมทหารและพลเรือน มีหน้าที่รับผิดชอบในการวางแผน ประสานงาน และควบคุมทางยุทธการต่อกำลังทหารและองค์กรฝ่ายพลเรือนของรัฐ ทั้งสิ้นในพื้นที่ที่ได้รับมอบอำนาจไว้ ศูนย์ดังกล่าวไม่ได้ตั้งขึ้นเพื่อทดแทนศูนย์ปฏิบัติการทางยุทธวิธีของหน่วยหรือทดแทนองค์กรบริหาร โดยปกติของรัฐในพื้นที่ปฏิบัติการนั้นแต่อย่างใด

๕.๔.๑ การกิจ

ศูนย์ประสานงานประจำพื้นที่ปฏิบัติการกิจ ๒ ประการ คือ การสนธิแผน ประสานงาน และอำนวยความสะดวกในการพัฒนาและป้องกันภายในเป็นประการแรก และเพื่อให้มั่นใจว่าสามารถตอบสนองความต้องการในการปฏิบัติการได้ในทันทีและมีการประสานงานกันอย่างสอดคล้อง ศูนย์ประสานงานประจำพื้นที่ควรมีขีดความสามารถในการปฏิบัติงานและดำรงการสื่อสารไว้ตลอด ๒๔ ชั่วโมง

๕.๔.๒ การจัด

ศูนย์ประสานงานประจำพื้นที่ ควรประกอบด้วยผู้บังคับบัญชาและฝ่ายอำนวยความสะดวกต่อการจัดทำแผน ประสานงาน และกำกับดูแลการปฏิบัติงานในพื้นที่ที่ด้อยสนใจ ฝ่ายอำนวยความสะดวกโดยปกติจะประกอบด้วยผู้แทนจากหน่วยกำลังและสำนักงานที่สำคัญ ๆ โดยบรรจุหรือปฏิบัติงานอยู่ในพื้นที่รับผิดชอบของศูนย์ ศูนย์ประสานงานประจำพื้นที่ควรประกอบด้วยสมาชิกดังนี้

๕.๔.๒.๑ ผู้บังคับหน่วยทหารอาวุโสในพื้นที่

๕.๔.๒.๒ นายตำรวจอาวุโสในพื้นที่

๕.๔.๒.๓ ข้าราชการฝ่ายปกครองอาวุโสในพื้นที่

๕.๔.๒.๔ องค์กรข่าวกรองในระดับชาติและท้องถิ่น

๕.๔.๒.๕ สำนักงานประชาสัมพันธ์และ ปจว.

๕.๔.๒.๖ หน่วยกึ่งทหาร

๕.๔.๒.๗ สำนักงานอื่น ๆ ของรัฐในระดับชาติและท้องถิ่น ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง ตามแผนงานป้องกันและปราบปรามการก่อความไม่สงบ

๕.๔.๓ ศูนย์ประสานงานประจำจังหวัด

กลไกในการบริหารการปกครองของประเทศในระดับรองลงมา ลำดับแรกก็คือ จังหวัด การจัดตั้งและบริหารการปกครองในระดับจังหวัดนั้น โดยปกติเกิดขึ้นก่อนการก่อความไม่สงบจะเริ่มขึ้น จังหวัดเป็นองค์กรการบริหารในระดับต่ำที่สุดที่มีขีดความสามารถในการบริหารแผนงานหรือ โครงการพัฒนา และป้องกันได้อย่างเต็มขนาด ดังนั้น แก่นคิดของการดำเนินงานตามแผนงานทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม จิตวิทยา การเมืองและการทหาร จึงสามารถเน้นหนักได้ในระดับนี้ การป้องกันและปราบปรามการก่อความไม่สงบสามารถขยายผลจากศักยภาพที่มีอยู่แล้วดังกล่าวด้วยการจัดตั้งศูนย์ประสานงานประจำจังหวัดขึ้น เพื่อให้เกิดเอกภาพและประสิทธิภาพในการดำเนินการให้มากที่สุด

๕.๔.๔ ศูนย์ประสานงานประจำพื้นที่ในเมือง

๕.๔.๔.๑ โดยทั่วไป การจัดองค์กรเพื่อการวางแผน ประสานงาน และอำนวยความสะดวกในการป้องกันและปราบปรามการก่อความไม่สงบในเมืองนั้น มีความยุ่งยากกว่าการจัดองค์กรเพื่อดำเนินงานในชนบท พื้นที่ในเมืองนั้น อาจมีขนาดเป็นเมืองเล็กที่เป็นศูนย์กลางการค้าขายมีประชากรเพียง ๒๐,๐๐๐ คน จนถึงเมืองอุตสาหกรรม/พาณิชย์ที่มีประชาชนมากกว่าล้านคนก็ได้ พื้นที่ในเมืองจะต้องให้ความสนใจเป็นพิเศษในเรื่องการปฏิบัติการในพื้นที่ซึ่งมีอาคารสูงอยู่อย่างหนาแน่น ระบบโครงสร้างใต้ดิน แหล่งสาธารณูปโภค และระบบการขนส่ง นอกจากนี้ยังต้องพิจารณาในด้านความปลอดภัย และปัจจัยทางด้านสังคม การเมือง เศรษฐกิจและการสื่อสารที่เกี่ยวข้องอีกด้วย

๕.๔.๔.๒ การจัดองค์กร การจัดศูนย์ประสานงานประจำพื้นที่ในเมืองนั้นคงมีลักษณะคล้ายคลึงกับการจัดในชนบทดังที่ได้กล่าวแล้ว ศูนย์ประสานงานประจำพื้นที่ในเมืองคงปฏิบัติงานเช่นเดียวกับศูนย์ในชนบท แต่อย่างไรก็จะต้องพิจารณาจัดผู้แทนจากหน่วยตำรวจดับเพลิงแพทย์ สาธารณูปโภค สื่อสาร และขนส่งในท้องที่เป็นการเพิ่มเติม ศูนย์นี้ควรมีขีดความสามารถปฏิบัติงานตลอด ๒๔ ชั่วโมง เพื่อให้สามารถปฏิบัติการและประสานงานได้ในทันทีในกรณีเร่งด่วน หากมีการจัดตั้งศูนย์ประสานงานประจำจังหวัดหรือประจำท้องถิ่นขึ้นในเมืองแล้ว ก็อาจจะรวมการจัดเพื่อดำเนินการป้องกันและปราบปรามการก่อความไม่สงบในเมืองไว้เป็นส่วนหนึ่งของศูนย์ในการวางแผนประสานงานและอำนวยความสะดวก ทั้งนี้อยู่ในขอบเขตของอำนาจหน้าที่และทรัพยากรที่มีอยู่ สำหรับในกรณีที่ตัวเมืองเป็นศูนย์กลางของการปกครองหลายส่วนแยกกันอยู่โดยเฉพาะ ก็ควรตั้งศูนย์ประสานงานประจำพื้นที่เพื่อควบคุมการดำเนินการโดยส่วนรวม เพื่อให้มั่นใจได้ว่าการวางแผนและประสานงานกันอย่างเหมาะสม

ศูนย์ประสานงานประจำพื้นที่ในเมืองควรจัดตั้งไว้ในเมืองที่แยกอยู่โดยเฉพาะ และในพื้นที่ที่ไม่มีศูนย์
ประสานงานในระดับที่สูงกว่าตั้งอยู่

๕.๕ คณะกรรมการที่ปรึกษา

๕.๕.๑ ศูนย์ประสานงานประจำพื้นที่ควรตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษา ซึ่งประกอบด้วยข้าราชการ
และผู้นำในท้องถิ่น เพื่อช่วยเหลือในด้านการประเมินผลการปฏิบัติตามแผนงานหรือโครงการต่างๆ
และช่วยให้ได้รับฐานการสนับสนุนจากประชาชน คณะกรรมการที่ปรึกษาจะประเมินผลการปฏิบัติ
ในส่วนที่มีผลกระทบต่อประชาชนพลเรือน และเป็นสื่อกลางในด้านการสร้างความเข้าใจกับประชาชน
ซึ่งจะทำให้ได้ผลสะท้อนกลับจากประชาชน และสามารถนำไปใช้เป็นพื้นฐานของการดำเนินการขั้นต่อไป
ในอนาคต

๕.๕.๒ การจัดคณะกรรมการที่ปรึกษาขึ้นอยู่กับความต้องการในท้องถิ่น และจะต้องอ่อนตัวสามารถ
ปรับให้เข้ากับสถานการณ์ที่อาจเปลี่ยนแปลงไปได้ ประธานคณะกรรมการที่ปรึกษาควรเป็นบุคคลที่ดีเด่น
ซึ่งอาจแต่งตั้งโดยรัฐหรือเลือกตั้งขึ้นมาโดยสมาชิกของคณะกรรมการก็ได้ โดยทั่วไปแล้ว คณะกรรมการ
ที่ปรึกษาควรประกอบด้วยผู้นำในท้องถิ่นดังนี้

- ๕.๕.๒.๑ หัวหน้าตำรวจในท้องถิ่น
- ๕.๕.๒.๒ ผู้อำนวยการโรงเรียนหรือครูใหญ่
- ๕.๕.๒.๓ พระภิกษุ บาทหลวง หรือผู้นำศาสนาอื่นๆ
- ๕.๕.๒.๔ หัวหน้าสาธารณสุข
- ๕.๕.๒.๕ ผู้พิพากษาหรือผู้แทนจากสถาบันยุติธรรมอื่นๆ
- ๕.๕.๒.๖ กรรมการสหภาพแรงงาน
- ๕.๕.๒.๗ บรรณาธิการสื่อมวลชนในท้องถิ่น
- ๕.๕.๒.๘ ผู้นำด้านธุรกิจและการพาณิชย์
- ๕.๕.๒.๙ บุคคลที่มีอิทธิพลอื่นๆ

๕.๕.๓ กรรมการที่ปรึกษา อาจเป็นบุคคลที่ดำรงตำแหน่งในศูนย์ประสานงานประจำพื้นที่ด้วยก็ได้

ตอนที่ ๖ สรุป

๖.๑ ยุทธศาสตร์ในการป้องกันและปราบปรามการก่อความไม่สงบ

๖.๑.๑ จะต้องพัฒนาและป้องกันควบคู่กันไป

๖.๑.๒ จะต้องมุ่งต่อประชาชนและฝ่ายก่อความไม่สงบทั้งสองด้าน

๖.๑.๓ จะต้องใช้พื้นฐานการพัฒนาที่สมดุลและยั่งยืน การรักษาความปลอดภัย การทำลายองค์กรก่อความไม่สงบ และการระดมสรรพกำลัง

๖.๒ การป้องกันภายใน มุ่งเพื่อให้บรรลุความมั่นคงภายใน ความสงบเรียบร้อย และการดำรงไว้ซึ่งกฎหมาย

๖.๓ การพัฒนาภายใน ส่งเสริมความเจริญก้าวหน้าอย่างสมดุล โดยการสร้างสถาบันต่าง ๆ ให้เจริญเติบโตเป็นที่พึงของประชาชน

๖.๔ การวางแผนป้องกันและปราบปรามการก่อความไม่สงบ ควรผสมผสานกิจกรรมในการป้องกันและปราบปรามการก่อความไม่สงบทั้งหมด

๖.๕ โครงการหรือแผนงานป้องกันและปราบปรามการก่อความไม่สงบ จะต้องสามารถปรับปรุงให้สอดคล้องกับความเข้มข้นของการก่อความไม่สงบ

๖.๖ องค์กรสำหรับการป้องกันและปราบปรามการก่อความไม่สงบในระดับชาติ เกี่ยวข้องกับการวางแผนและประสานงาน

๖.๗ องค์กรสำหรับการป้องกันและปราบปรามการก่อความไม่สงบในระดับท้องถิ่น เกี่ยวข้องกับการวางแผน ประสานงานและควบคุมการปฏิบัติ
